

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 102/24

V Lucemburku dne 18. června 2024

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-753/22 | Bundesrepublik Deutschland (Účinek rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka)

Postavení uprchlíka: členský stát není povinen automaticky uznávat postavení uprchlíka přiznané jiným členským státem

Nemůže-li členský stát odmítnout jako nepřípustnou žádost o mezinárodní ochranu žadatele, kterému již takovou ochranu poskytl jiný členský stát, z důvodu vážného rizika, že tento žadatel bude v jiném členském státě podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení, musí provést nové individuální posouzení. Musí nicméně plně přihlídnout k rozhodnutí jiného členského státu a ke skutečnostem, o něž se toto rozhodnutí opírá.

Syrská státní příslušnice, které bylo přiznáno postavení uprchlíka v Řecku, následně požádala o mezinárodní ochranu v Německu. Německý soud rozhodl, že z důvodů životních podmínek uprchlíků v Řecku by byla vystavena vážnému riziku, že bude podrobena nelidskému či ponižujícímu zacházení, takže se nemůže do Řecka vrátit. Příslušný německý orgán zamítl její žádost o přiznání postavení uprchlíka, ale přiznal jí doplňkovou ochranu. Dotyčná osoba tedy podala proti odepření postavení uprchlíka žalobu k německým soudům.

Německý Spolkový správní soud se Soudního dvora táže, zda je v takové situaci příslušný orgán povinen přiznat žadateli postavení uprchlíka již z toho důvodu, že mu toto postavení již bylo přiznáno jiným členským státem, nebo může tuto žádost po věcné stránce znovu samostatně posoudit.

Soudní dvůr ve svém rozsudku konstatoval, že za současného stavu unijního práva nejsou členské státy povinny automaticky uznávat rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka přijatá jiným členským státem. Členské státy tak však mohou učinit. Německo této možnosti nevyužilo.

Pokud za těchto podmínek nemůže příslušný orgán odmítnout jako nepřípustnou žádost o mezinárodní ochranu podanou žadatelem, kterému již takovou ochranu přiznal jiný členský stát, z důvodu vážného rizika, že tento žadatel bude v tomto jiném členském státě podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení, je povinen provést nové individuální, úplné a aktualizované posouzení podmínek pro přiznání postavení uprchlíka.

V rámci tohoto posouzení musí tento orgán nicméně plně přihlídnout k rozhodnutí jiného členského státu přiznat uvedenému žadateli mezinárodní ochranu a ke skutečnostem, o něž se toto rozhodnutí opírá. Za tímto účelem musí co nejdříve zahájit výměnu informací s orgánem, který toto rozhodnutí přijal.

Pokud žadatel splňuje podmínky pro to, aby byl považován za uprchlíka, musí mu orgán toto postavení přiznat, aniž může uplatnit diskreční pravomoc.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

